

Az Európai Parlament egy friss jelentésében - egyebek mellett - a következőket olvastam: „...kritikusan értékelni kell, hogy miként kezeljék azokat a médiaforrásokat, amelyek bizonyítottan több alkalommal is részt vállaltak a szándékos megtévesztés és félretájékoztatás stratégiájában...” Vajon az amerikai CNN televízióra, az angol BBC-re, vagy mindkettőre gondolnak? - akartam feltenni a kérdést a jelentésről szóló vitában, visszaemlékezve e két tévécsatorna hazugságaira, például az Irak elleni brutális háborút megalapozó „tömegpusztító fegyverekről” szóló jelentéseikben, vagy akár a közkedvelt Amanpour Gyurcsány Ferencsel készített interjút felidézve, amelyben a 2006-os szemkilövetések fő felelősit csodálatos politikusnak állította be, és szinte az egekbe emelte... Bár álláspontom szerint a jelentésben szereplő fenti leírás tökéletesen ráillik e nyugati tévécsatornákra is, a jelentés későbbi részéből kiderül, hogy „az orosz félretájékoztatásról és propaganda-hadviselésről” van szó, ez az, amitől óvni kívánják az Európai Unió „tudatlan és önálló gondolkodásra nem képes” polgárait. Egyebek mellett az RT orosz televízió nézésétől óvnak bennünket, hasonlóképpen, ahogy annak idején a Szabad Európa hallgatásától. Félreértés ne essék: nem az „orosz propagandát” szeretném védeni, de úgy gondolom, hogy nem lehet kettős mércét alkalmazni a televíziós csatornák vagy más média megítélésében. Ezen a vitán is úgy éreztem magam, mint ahogy az 1984 című regényt játszotta volna el az Európai Parlament, vagy minthogyha visszamentünk volna az időben és a Szovjetunió valamelyik központi pártkongresszusán lettünk volna. Érdekes, hogy a kereskedelmi televízióknak az emberek tömegeit butító valóságshow-iról és egyéb bugyuta műsorairól nem rendeztek vitanapot, mint ahogy nem volt vitanap arról sem, hogy a bankok hogyan tájékoztatták félre európai polgárok tömegeit a devizahitelezés során.

Szerettem volna feltenni kérdésemet - egyebek mellett arra vonatkozóan, hogy a BBC-ről, a CNN-ről, vagy mindkettőről van-e szó -, erre azonban nem volt lehetőség, ugyanis a „korrekt tájékoztatásért” és a szólásszabadságért küzdő Európai Parlament nem engedélyezte a vitában a spontán felszólalásokat és spontán kérdések feltételét, noha erre természetesen egyéb témákban mindig lehetőség van. Érdemes meghallgatni azt is, hogy a főszózatú európai uniós politika egyik képviselője miként kívánta még azt is megakadályozni, hogy szólásszabadsággal akként éljek, hogy egy-egy „CNN?”, „BBC?” - táblát mutassak föl a gondolatrendőrség irányába haladó Európai Parlament számára.

Ugyanebben a vitában és ugyanebben a jelentésben vetítették előre az internetes kommunikáció, így különösen a Facebook és Twitter „megrendszabályozását” az ún. „gyűlöletbeszéd” korlátozására. Mint arra több képviselőtársam is rámutatott: gyűlöletbeszéd alatt értik például a migrációval kapcsolatos minden kritikát, úgy értelmezve azt, hogy „rasszista”, „kirekesztő” beszédre van szó. Hasonlóképpen például a homoszexuális házassággal szembeni kritikát „homofób gyűlöletbeszédként” értékelik. Világos tehát: hogy az Európai Unió erőteljes lépéseket kíván tenni a véleménynyilvánítás szabadságának radikális korlátozására. Ezt feltétlenül meg kell akadályoznunk, amíg még nem késő! Csatolom a vita anyagát képező jelentést, amelyből az „éles szemű” [olvasó megismerheti az unió újabb ördög](#)

[terveit](#)

. Biztatom a magyar

állampolgárokat, hogy írjanak minél több tiltakozó levelet az Európai Bizottság elnökének, Jean-Claude Junckernek, illetve az Európai Parlament elnökének, Antonio Tajaninak. A

leveleket ezekre az email címekre lehet küldeni: president.juncker@ec.europa.eu és

president@europarl.europa.eu

,

antonio.tajani@europarl.europa.eu

A vita részlete itt tekinthető meg:

Szeretettel:

Morvai Krisztina EP képviselő